

[Hauch.]

tigste af alle vore Produktionsmidler, Jorden, begunstiger den fremfor den frie Selvejeform. Det er det, der vil ske ved den højtærede Landbrugsministers Forslag, og derfor vil vi ikke være med til det. Vi har sagt, at vi vilde være med til begge Former, men saaledes, at de stilles lige, og heri har man hele Forklaringen paa Venstres Stilling til Jordlovsspørgsmaalet. At vi ikke har kunnet møde Forstaaelse hos Regeringspartierne Medlemmer og hos den højtærede Minister for dette Grundsynspunkt: at man ikke bør begunstige Statens Overtagelse af Jorden fremfor Selvejeformen, det beklager jeg ganske overordentlig meget, men da vi ikke har ment, at Sagen burde staa fuldkommen stille, har vi søgt Tilknnytning til de Konservative og er i Forstaaelse med disse endes om en Forlængelse af den gamle Jordlov. Det er ganske simpelt det, der er sket, det er det, der foreligger.

Naar den højtærede Minister siger, at han ikke har mærket noget til Udvalget, vi har ikke tilkaldt den højtærede Minister, saa er dette jo rigtigt, men de Oplysninger, som vi har bedt om, har vi faaet for ikke saa længe siden, hvilket ogsaa fremgaar af Betænkningen. Men det er først nu, jeg erfarer, at den højtærede Minister i sine Overvejelser er kommet til det Resultat, at der dog maaske under de nuværende Forhold kunde være knyttet en vis Ængstelse til at gennemføre det store Jordlovsforslag, og derfor er kommet ind paa at stille Forslag om en midlertidig Ordning. Det vilde saa maaske ikke have været ubeskedent at forudsætte, dersom den højtærede Landbrugsminister havde ønsket at komme i Forhandling med Landstinget om dette Forslag, dersom han ønskede at føre Forhandlingerne her, at han saa havde betroet sig til os med Hensyn til det Spørgsmaal. Det har den højtærede Minister imidlertid ikke ønsket, han har ønsket at føre Forhandlingerne i Folketinget, og det skal jeg naturligvis ikke kritisere, det maa den højtærede Minister selv træffe Afgørelsen af. Og naar det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) før hævdede, at Udvalgsarbejdet mod Slutningen havde formet sig paa en noget usædvanlig Maade, saa skal jeg vel være villig til at indrømme dette, men jeg tør rigtignok ogsaa sige, at det paagældende Landstingsudvalg har haft en ganske usædvanlig Anledning til at behandle det paa denne Maade. Naar den højtærede Landbrugsminister, medens vi sidder og behandler hans Forslag, gaar til

det andet høje Ting med nye Tanker, som han har faaet, og som han først i Dag gør dette høje Ting bekendt med, synes jeg dog, at saa maa alle erkende, det var paa Tide, at vi gjorde vort Arbejde færdigt og gjorde det høje Folketing bekendt med, hvilke Anskuelse vi har med Hensyn til den midlertidige Ordning, Ministeren der har stillet Forslag om. Det er det, der sker, og det tror jeg ikke, det vil være muligt med nogen Ret at kritisere. Det er den ganske usædvanlige Maade, hvorpaa den højtærede Landbrugsminister har behandlet Landstinget i denne Sag, der er Anledningen til, at der maaske under Udvalgsbehandlingen til Slut kom til at foregaa Ting, hvad Hurtigheden angaar, som normalt ikke foregaar i Udvalg. Jeg skal ikke kritisere Ministerens Handlemaade, men den tjener til Forklaring af, hvorfor Sagen er kommet til at ligge paa denne Maade.

Landbrugsministeren (Bording): Naar det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) for et Øjeblik siden udtalte, at jeg var blevet betænkelig ved Gennemførelsen af det Lovforslag, jeg har fremsat her i Tinget i Efteraaret, er dette ikke rigtigt. Det, jeg udtalte, var, at der fra anden Side næredes visse Betæneligheder ved at gennemføre en Lov, som giver saa mange Millioner til Udstykning paa en Tid, hvor der er saa faa Ansøgere. Jeg har ikke næret Betænkelighed derved; jeg mener, det er rigtigt at gennemføre Loven. Jeg er slet ikke sikker paa, at Situationen ikke kan forme sig saadan, at vi i Løbet af det kommende Aar vil komme til at staa overfor saa mange Ansøgere, at det vil være nødvendigt at have den fulde Bevilling. Men jeg erkender, at andre har en anden Opfattelse, og det bidrog selvfølgelig til min Stillingtagen. Jeg maatte regne med Forholdene, som de er, saa det maatte jeg tage i Betragtning. Og jeg er i høj Grad blevet bestyrket deri ved at se, at Landstinget fik Lovforslaget om Udstykning, saaledes som det var vedtaget af Folketinget, forelagt i Fjor, uden at Lovforslaget blev fremmet her, og at jeg, efter at jeg i September i Fjor paa ny havde forelagt Lovforslaget her i Tinget, dog indtil den 17. Februar i Aar intet hørte fra Landstinget om Lovforslaget. Under saadanne Forhold er det jo ikke ubegrundet at faa den Opfattelse, at Landstinget har den Opfattelse, som mange, saaledes som jeg nævnte for et Øjeblik siden, har, at det vil være betænkeligt i Øjeblikket at gennemføre Lovforslaget.